

[Aksel Møller.]

har lavet — som det ærede Medlem sagde. Det er ikke nobelt over for Kaalen, men naar alt kommer til alt, er det ikke slet saa slemt som det andet. Derfor tager jeg heller ikke hans Angreb paa vor Holdning her som noget særligt alvorligt.

Denne Nydannelse inden for de danske Ordsprog skete jo, da det ærede Medlem skulde skildre, hvor forfærdeligt det forholdt sig: at her gik Venstre og Det konservative Folkeparti ind for et Synspunkt, der var anderledes end det, disse Partier var gaaet ind for i Københavns Borgerrepræsentation. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem synes, det er saa forfærdeligt. Mig forekommer det, at Situationen er den, at for det første vedrører dette høje Tings Opgaver ikke alene det københavnske eller det storkøbenhavnske Omraade, men hele Landet, og for det andet er jeg overbevist om, at i alt Fald *mine* Venner i Københavns Borgerrepræsentation — og jeg gaar ud fra, det ogsaa vil gælde *Venstres* —, hvis de stod over for at kunne faa et Lovforslag som dette gennemført, og det havde været dets Problemer, de havde haft til Forhandling i Borgerrepræsentationen, vilde have været meget, meget mere tilfredse med at søbe denne Kaal end den, det ærede Medlem, som sagt, har været optaget af at spytte i.

Men er Forholdet da det, at Borgerrepræsentationens Forslag slet ikke har været Genstand for nogen Realitetsbehandling? Nej, det har det i høj Grad været. Vi har behandlet det fra en Ende af og taget det i det, den Tankegang i det, som vi fandt egnede sig til at blive ophøjet til Lov. Hvad er f. Eks. Opbygningen af § 5 og § 6 andet end en Imødekommen af Borgerrepræsentationens Synspunkter, men uden at overskride Grænsen mellem Frivillighed og Tvang? Det forekommer mig, at det ærede Medlem og andre burde forstaa, hvor meget det betyder for os, at der gaar en Grænse mellem Frivillighed og Tvang gennem dette Lovforslag og gennem hele den Politik, som maa føres paa dette Omraade, naar man føler sig tvunget til at disponere eller samfundsmæssigt regne med andre Menneskers Ejendom.

Maa jeg lige sige til det ærede Medlem, at jeg meget vel bemærkede den Maade, hvorpaa han gjorde Forskel mellem Partierne. Jeg lagde meget vel Mærke til, hvordan han bestandig talte om, at Venstre og Konservative havde gjort saadan og saadan, havde sagt saadan og saadan og var blevet enige om det og det. Men det ærede Medlem glemte ganske at understrege, at

sammen med Venstre og Konservative var ogsaa Det radikale Venstre blevet enigt om dette; ogsaa Det radikale Venstre havde gjort saadan og saadan, og ogsaa Det radikale Venstre havde afvist at stille Forslag af den Karakter, som det ærede Medlem havde ønsket, men det fik vi ikke Besked om. Dette siger jeg bare, for at han skal vide, at jeg meget vel har lagt Mærke til, hvorfra Vinden blæser. Jeg tror, vi faar meget, meget mere af den Slags Fløjten at høre i den kommende Tid, men det er jo meget rart, nu da vi staar ved det første tydelige Tegn, at understrege dette — saa faar vi jo se, hvilken Indflydelse det vil have paa det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at han paa denne Maade undtages fra Solidaritet, fra Fællesskabet med os andre.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mourtizen pegede paa en Bestemmelse i Ændringsforslaget til § 64 e, han pegede paa, at denne Bestemmelse var tænkt som vedrørende en fri Opsigelsesret i fremtidige Fremlejemaal, medens den altsaa ikke skulde vedrøre Fremlejemaal, som bestaar paa Lovens Ikrafttrædelsestidspunkt, og følgelig ikke komme til Anvendelse paa noget Lejemaal inden for denne Kategori. Derom vil jeg gerne sige, at hele Vurderingen af, om vi skulde have fri Opsigelsesret eller ej, har beroet paa en Vurdering af, hvorvidt man i den nuværende Situation turde spænde Friheden foran Vognen. Det er nemlig aldeles aabenbart, at man med Indførelsen af fri Opsigelsesret for fremtidige Lejemaal har en ganske klar Mulighed for, efter alt hvad der foreligger oplyst for os — ogsaa naar vi har lyttet til, hvad der er blevet sagt i Københavns Borgerrepræsentation —, at faa flere Værelser frem til Udlejning, men det er da paa den anden Side givet, at hvis man overfører denne Betragtning paa alle Fremlejemaal, ogsaa paa de bestaaende, saa løber man Risikoen for, at en voldsom Bølge af Opsigelser sætter ind, fordi man benytter sig af Loven til at skaffe sig af med logerende, som Fremlejererne maaske ikke synes saa forfærdelig godt om. En saadan Risiko vilde det være forkert paa det nuværende Tidspunkt at løbe. Det udelukker paa den anden Side ikke, at man, hvor der ved et saadant ældre Fremlejemaal skiftes Beboere paa Grund af almindelig Opsigelse, i saadanne Tilfælde bevarer de Bestemmelser, der er foreslaaet i Ændringsforslaget. Det udelukker ikke, at man, efterhaanden som der ved disse ældre Fremlejemaal skiftes Beboere, kommer til at udvide Antallet af Fremlejemaal, som hører ind under Bestemmelserne om fri Opsigelighed, og det synes jeg